

Nr 319.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd m. fl., om anslag till gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1 vid innevarande års riksdag har såsom Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt upptagits ett belopp av 100 000 kronor. Enligt av lantbruksstyrelsen gjorda beräkningar ha till fiskare enligt av länsstyrelserna lämnade uppgifter utlämnats 1 817 555 liter motyl 85 och 765 198 liter motyl 50, motsvarande 655 232 liter bensen. Med nuvarande skattesats, 37 öre per liter, ha fiskarna för nämnda kvantitet erlagt skatt med sammanlagt 242 436 kronor.

De i restitution till fiskerinäringen lämnade medlen skola användas till fiskets och fiskerinäringens befrämjande och fördelas av hushållningssällskapets förvaltningsutskott efter förslag av vederbörande fiskerinämnder.

Den inknappning av dessa anslag, som skett under de senaste åren, har emellertid medfört, att beloppet av tilldelade medel för detta ändamål blivit allt mindre. Då därtill kommer att största delen av den förbrukade brännoljan tilldelats storsjöfisket och lantbruksstyrelsen vid fördelning av de tillgängliga medlen lagt förbrukningen inom respektive områden till fördelningsgrund, har följderna blivit att östersjöfisket erhållit mycket ringa anslag.

Såsom exempel kan nämnas, att Kalmar läns södra hushållningssällskap under 5-årsperioden 1939—43 erhållit följande belopp:

År 1939	kronor	21 776
» 1940	»	14 187
» 1941	»	21 983
» 1942	»	6 515
» 1943	»	5 488.

De erhållna medlen ha av sällskapet använts för olika ändamål, såsom till anläggande av mindre fiskebryggor, telefonanläggningar till fiskeplatser, utplantering av fiskyngel, upprensning av farleder, väg- och broanläggningar till fiskeplatserna m. m. Huvudparten av de till sällskapets förfogande stående medlen har emellertid använts till båtbyggor, avseende att möjliggöra tilläggsplatser för fiskebåtar, för att bereda dessa skydd för sjö och storm. Av de medel, som stått till sällskapets förfogande eller sammanlagt kronor 69 949, ha nämligen såsom bidrag för åstadkommande av skyddade tilläggsplatser för fiskarnas båtar tilldelats 41 954 kronor.

Särskilt stor betydelse ha dessa anslag haft för Öland, där det övervägande antalet bryggor uppförts. Bidrag ha lämnats till uppförande av ett tiotal sådana därstädes med belopp i regel varierande mellan 3 000 och 5 000 kronor.

Innan dessa bryggor kommo till, kunde fiskarna därstädes icke använda sig av större, motordrivna båtar, utan nödgades, särskilt längs den flacka östra kusten, vada i land en längre sträcka och draga båtarna i land samt därefter ett stycke upp på land för att ha båtarna skyddade vid sjöhävningen. Dessa förhållanden omöjliggjorde ofta för fiskarna att kunna gå ut, när vädret icke var gynnsamt, och fisket låg flerstädes nere.

Såsom ett belysande exempel på vad man med relativt ringa medel kan åstadkomma kan anföras ett enda exempel. Vid en sådan plats låg fisket praktiskt taget nere under den tid på året, då väderleken var ogynnsam. Vid fiskeläget fanns endast ett mindre antal roddbåtar. Med ett anslag av dessa medel å ca 5 000 kronor har man åstadkommit, att vid samma brygga — innan densamma är fullt färdig — anskaffats inte mindre än 7 motordrivna fiskebåtar. Fångsterna på denna plats ha mångdubblats. Så har även skett på samtliga platser där lämpliga bryggor kunnat uppföras. På Öland samt för övrigt längs hela ostkusten bedrivs fisket oftast i samband med annat arbete såsom binäring. I de flesta fall är det mindre jordbrukare, som bedriva fisket. Genom att möjliggöra för denna befolkning att utnyttja fisket löser man för dessa jordbrukare frågan om deras försörjning genom denna binäring. De stora fiskehamnar, som med statens stöd eller i statens egen regi anläggas, kunna icke på grund av avstånden från kustbefolkningens hemvist utnyttjas, men erfarenheten har visat, att man med relativt ringa stöd från det allmänna kan möjliggöra för denna befolkning att skaffa sig utkomst. Inte minst i dessa tider har fisket betydligt mycket för folkförsörjningen.

Då det torde föreligga ett stort behov av medel för åstadkommande av förbättrade förhållanden längs hela östersjökusten, kunna vi icke anse det riktigt, att de medel, som fiskarna själva erlægga i bensinskatt, användas för andra ändamål.

Genom möjligheterna att bedriva fisket med större motordrivna båtar skapas tillfälle för denna befolkning att söka sig längre ut till fiskeplatserna och erhålla större fångster. Dessa större fångster möjliggöra även att avsättningen från de spridda fiskeplatserna lättare ordnas.

Då de medel, som gå över sjätte huvudtiteln, i regel äro avsedda för större fiskehamnar med en bofast fiskarbefolkning, som har fiske till huvudnäring, kunna sådana medel icke bliva i tillräcklig utsträckning disponibla för här avsedda ändamål. Oss synes att man även vid fördelningen av bensinskattemedlen bör taga hänsyn till dessa förhållanden, varigenom tilldelningen av restituerade bensinskattemedel i större utsträckning reserveras för åstadkommande av mindre, för storm och sjö skyddade tilläggsplatser längs kusterna.

Med stöd av vad vi ovan anført få vi hemställa,

Motioner i Andra kammaren, nr 319.

att riksdagen må till Gottgörelse för fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt för budgetåret 1944/45 anvisa ett anslag av 242 436 kronor.

Stockholm den 22 januari 1944.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Gillis Olsson.

Anders Pettersson
i Dahl.

Th. Gardell.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

Victor J. Mattsson.

K. E. Hansson,
Skediga.
